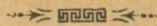


# ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ



ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ : Ι. Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

✿ ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὀδὸς Ἀνδρέου Λόντου, ἀριθ. 8 ✿

(Παρὰ τὸ ἐν ὁδῷ Σόλωνος Καφετεῖον πρὸς τὴν Καρατζῆ).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ Ἐν Ἑλλάδι:

Ἔτησίᾳ δρ. 15, ἐξάμηνος δρ. 8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, εἰς χρυσόν.

Ἐκαστον φύλλον, λεπτὰ 30.

ΕΤΟΣ Α΄. ΑΡΙΘ. 32.

Ἀθῆναι, 29 Νοεμβρίου 1901

Ἐκδίδεται ἐκάστην Πέμπτην



ΒΙΛΛΕΛΜΙΝΑ

Βασίλισσα τῆς Ὀλλανδίας

Τῆν 25ην Ἰανουαρίου (17 Φεβρουαρίου) τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐτελέσθησαν ἐν Λάγγη μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος οἱ γάμοι τῆς νεαρᾶς βασιλισσῆς τῆς Ὀλλανδίας Βιλελμίνης, μετὰ τοῦ πρίγκιπος Ἑρρίκου τοῦ Μεκλεμβούργου Σβέριν. Ὁλον τοῦ κόσμου αἱ συμπάθειαι εἶχον τότε στραφῆ πρὸς τὸ νεαρὸν ζεῦγος, περισσότερον δὲ πρὸς τὴν Ἰψηλὴν Νύμφην. Σήμερον, ὁ πεπολιτισμένος κόσμος αἰσθάνεται μείζονα συμπάθειαν πρὸς τὴν νεαρὰν βασίλισσαν, συνεπειὰ τῶν διαδοθεισῶν καὶ ἀναγραφεισῶν λυπηρῶν σκηνῶν με-

ταξὶ Ἀντὴς καὶ τοῦ συνύγου Της, πρίγκιπος Ἑρρίκου, ὅστις εἰδείχθη ἀνάξιος τῆς τιμῆς τὰ εἶναι σύζυγος οἰασθήποτε γυναικὸς, πολλῶν δὲ μᾶλλον τῆς μικρᾶς χαριτοβότου βασιλισσῆς.

Ἡ βασίλισσα τῶν Κάτω-Χωρῶν Βιλελμίνα—Ἐλένη—Παυλίνα—Μαρία—πριγκίπισσα τοῦ Ὁρὰνζ-Ναῶ, ἐγεννήθη ἐν Λάγγη, πρωτενοῦση τῆς Ὀλλανδίας, τῆν 19 Ἀγούστου 1880. Εἶναι θυγάτηρ τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Γουλλιέλμου Γ' καὶ τῆς πριγκίπισσας Ἐμας τοῦ Βαλδελι-Περμὸν.



Γερω-Μανωλάκης κι' ἄκουσε τὴν καταγωγή  
τοῦ πατέρα τους....

ΤΑΚΗΣ Ν. ΚΟΝΟΡΘΟΣ

## ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΘΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΟΥ

ΤΩΡΑ

Τώρα τὴ γῆ μας ποῦ βαρὺς χειμῶνας χαιρετάει,  
καὶ ἥλιος ἀκτινῶφωτος πλεῖα δὲν φλογολογᾷ  
ποῦ μανιασμένα κύματα χτυπιούνται στ' ἀχρογιάλι,  
καὶ τὸ φεγγάρι ξάστερο θ' ἀργήσῃ νὰ προβάλλῃ.

Τώρα ποῦ ὅλα πέφτουνε γλωμὰ καὶ μαραμμένα,  
καὶ τὰ πουλιὰ ζεστὴ φωλιά βρῖσκουν σὲ μέρη ξένα  
π' ἀγριεμένους οὐρανὸς τὴν πλάση φοβερίζει  
καὶ κάθε ψεύτικη καρδιά νὰ λησμονῇ ἀρχίζει.

Τώρα κ' ἡ κάθε φαμελιά ἢ καλοκαρδισμένη  
ἀγαπημένη συντροφιά στὸ σπίτι της προσμένει,  
καὶ κάθε Μάννα γνωστικὴ, κλεισμένη στὴ φωλιά της  
μαθήματα καὶ συμβουλὰς χαρίζει στὰ παιδιὰ της.

Τώρα στοῦ κρύου τῆς νυχτιάς κ' ἡ κόρ' ἢ πενεμένη  
στὸ καμερὶ τῆς τὸ φτωχὸ κατάμονο, θλιμμένη  
περνᾷ τῆς μαύραις ὥραις τῆς με κάθ' ἐνθυμησί της  
με κάθ' ἐλπίδας ὄνειρο ποῦ γνώρισ' ἢ ψυχὴ της.

Καὶ μέσα στῆς ἐλπίδες της καὶ μέσ' στὰ ὄνειρά της  
ποῦ τρέφει με τὰ νειάτα της καὶ με τὰ δαχρυὰ της  
μία θεὰ ἠλιόλαμπρη στὴν ἀγκαλιά της φθάνει  
Ἐκεῖνη ποῦ τῆς ἐπέλεξε τ' ἀθάνατο στεφάνι.

Πάτρα:

ΙΩΑΝΝΑ Δ. ΛΙΒΑΘΙΝΟΥ

Μεταξὺ ὑπηρετρίας καὶ τῆς κυρίας της:  
— Κυρία, μοῦ δανείζετ' ἓνα μυθιστόρημα διὰ νὰ  
περῶ τῆς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως;  
Ἡ κυρία, τῆ δίδει ἓν μυθιστόρημα.  
Μετ' ὀλίγον:  
Ἡ ὑπηρετρία.—Κυρία, μοῦ δίδετε ὀλίγας ὥρας ἀνα-  
παύσεως διὰ ν' ἀναγνώσω τὸ μυθιστόρημα, τὸ ὅποιον  
μοῦ ἔδανείσατε;

Ἄ Τότες πρὸς τὴν θείαν του:  
— Ἡ μαμά μου εἶπε πῶς θὰ μοῦ δώσῃς ἓνα δι-  
δραχμὸν ἂν σοῦ εἶπῶ τὸ ποίημά μου; θέλεις νὰ σοῦ  
εἶπῶ δύο ποιήματα γιὰ τρεῖς δραχμαῖς;

— Πῶς; δὲν πηγαίνεις πλέον μετὰ τὸ ποδήλατον;  
— Ὁχι, πάει ἡ γυναίκα μου.  
— Καὶ τί μ' αὐτό;  
— Ἐ! πρέπει καὶ κάποιος νὰ φροντίξῃ γιὰ τὸ σπίτι.

— Τί σκέπτεσαι, Πέτρο;  
— Τίποτε, Παῦλο.  
— Οὐτ' ἐγώ.  
— Περὶ ἑργῶν αἱ σκέψεις μας συναντῶνται.

— Μπαμπᾶ, γιατί ὁ Ἐλέφας ἔχει τόσο μεγάλη  
μύτη;  
— Γιατί εἶχε τὴν κακὴ συνήθεια νὰ τὴν σκαλίζῃ,  
σὰν καὶ σὲ, μετὰ τὰ δάκτυλά του.

## ΚΟΝΤΑΙ ΥΨΗΛΟΤΗΤΕΣ

Πόσον, τῆ ἀληθείᾳ, οἱ ὑψηλοῦ ἀναστήματος  
ἄνθρωποι ὑπερηφανεύονται καὶ πόσον συχνὰ ὀμι-  
λοῦσιν εἰρωνικῶς περὶ τῶν ἐχόντων μικρὸν ἀνά-  
στημα!

Καὶ ὅμως!

Οἱ μεγαλειότεροι κατακτηταὶ, οἱ μεγαλιέτε-  
ροι στρατηγοὶ ὑπῆρξαν σχεδὸν πάντοτε μικροῦ  
ἀναστήματος.

Ἄττιλας, ἡ μάλιστα τοῦ θεοῦ, ὁ μέγας οὐ-  
τος τῶν Οὐνῶν βασιλεὺς, ἠττηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀε-  
τίου εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Καμπανίας, ἀφοῦ διέ-  
σχισε νικῶν τὴν Εὐρώπην σύμπασαν, ἦτο τό-  
σῳ κοντός, ὅσῳ καὶ ὁ νικῆσας αὐτόν.

Ὁ Κάρολος Μαρτέλ, ὁ Μέγας Κονδὲ, ὁ τό-  
σον ὑπὸ τοῦ Βοσσοῦτου ὑμνηθεὶς, ἦσαν κοντοί.

Ὁ Ταμερλάνος, ὁ «τρόμος τοῦ κόσμου» ἐπο-  
νομομασθεὶς καὶ Φρειδερίκος ὁ Μέγας ἦσαν  
πυγμαῖοι.

Τίς δὲν γνωρίζει, ὅτι Ναπολέον ὁ Μέγας ἦτο  
ἓν κοντόχονδρον ἀνθρωπάριον;

Ἄλλὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, καὶ  
οἱ καλλιτέχναι δὲν ὑστεροῦν.

Οἱ μεγάλοι κοντοῦ ἀναστήματος ἄνθρωποι,  
διὰ τῶν ὀνομάτων των στολίζουσι τὰς σελίδας  
τῆς Χρυσῆς Βίβλου.

Ὁ Σωκράτης ἦτο κοντός, ὁ Αἰζώπος νάνος  
κακοφτερισμένος, ὁ Ὁράτιος ἓνας πικρὸς καὶ  
κοντός ἀνθρωπάκος.

Ὁ Ἰσπανολατίνος Μαρσιάλ, ὁ τοσαύτην χά-  
ριν καὶ πνεῦμα δυνθεὶς νὰ θέσῃ εἰς τὴν συλ-  
λογὴν τῶν Ἐπιγραμμάτων του, ἦτο πολὺ  
κοντός.

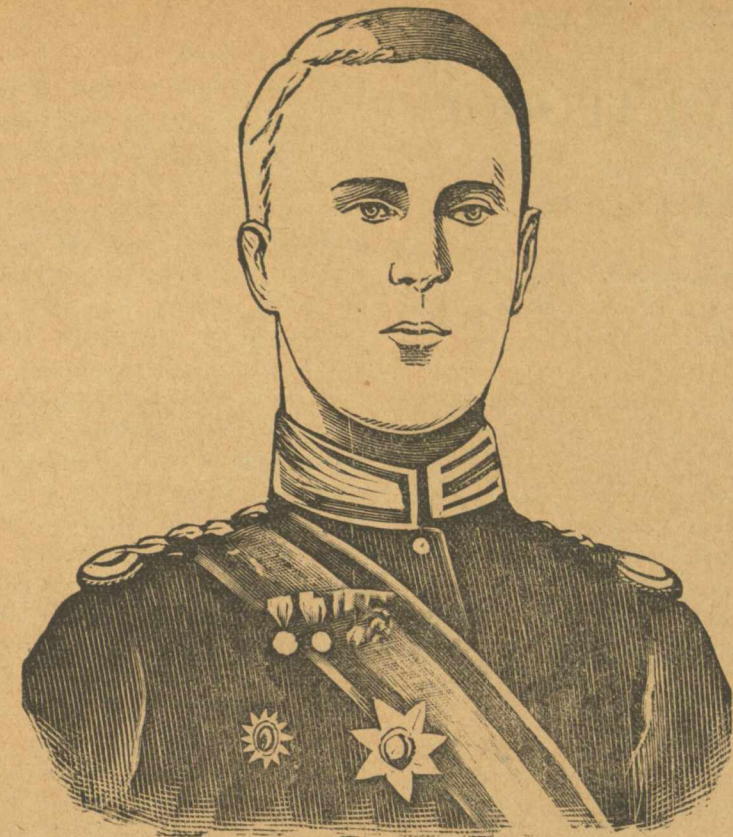
Ὁ γλυκὺς Μίλτων, ὁ ποιητὴς τοῦ ἀθανάτου  
ἀριστουργήματος Ἀπολειθεῖ Παράδεισος, ὁ  
ἀλληλοδιαδόχως ἀπλοῦς, τρομερὸς, παθητικὸς,  
ἀλλόκοτος, μελαγχολικὸς, βαθύς, εἰρων, καὶ  
αἰσθηματικὸς Σαίξπηρ, ὁ Μαώκλειϋ, ὁ Βολτζί-  
ρος, ἡ γαλλικὴ αὐτὴ μεγαλοφυΐα, ἡ τοσοῦτον  
ἐπιδράσασα εἰς τὰ πνεύματα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος,  
ἦσαν κοντοί.

Ὡσαύτως ὁ Βίκτωρ Οὐγγῶ, ὁ Ρενὰν. Μικρό-  
τερον εἶχον αὐτῶν ἀκόμη ἀνάστημα ὁ παθητι-  
κὸς Γεώργιος Ὁνέ, ὁ Ζολὰ καὶ ὁ Λοττί.

Μιχαὴλ Ἀγγελος ἡ κολοσσαία αὐτὴ μεγα-  
λοφυΐα τὸν ὅποιον ἀκουσίως φανταζόμεθα γί-  
γαντα βασιλεύοντα ἐπὶ τῶν συγχρόνων, ἦτο  
ἀναστήματος ὑπερφυσικῶς κοντοῦ. Ὁ περίφη-  
μος Μεσσοιέ, ὁ τῶν στρατιωτικῶν πικραστά-  
σεων ζωγράφος, ἦτο ὁ κοντότερος ὄλων τῶν  
μεγάλων συγχρόνων ζωγράφων.

Ὡσαύτως ὁ Ἰούλιος Καβαλιέ, ὁ κοντότερος  
τῶν περιφανεστέρων γλυπτῶν. Ὁ ἰδικὸς μας  
Ραγκαβῆς ἦτο κοντός, ὁ Παπαρρηγόπουλος ἐ-  
πίσης.

Οἱ μεγάλοι θεολόγοι, οἱ μεγάλοι νομικοί,  
οἱ μεγάλοι πολιτικοὶ ἀμιλῶνται ὡς πρὸς τὴν  
σμικρότητα τοῦ ἀναστήματος μετὰ τῶν κατα-



Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΕΡΡΙΚΟΣ ΤΟΥ ΜΕΚΛΕΜΒΟΥΡΓΟΥ—ΣΒΕΡΙΝ  
(Σύζυγος τῆς Βασιλίσσης τῆς Ὁλλανδίας)

κτητῶν, φιλοσόφων, λογίων, καλλιτεχνῶν.

Ὁ κοντούτσικος Θιέρσος ὑπῆρξε μέγας πο-  
λιτικὸς, ἐπικηρορεῖτο ὅμως διὰ τὸ μικρὸν τοῦ  
ἀνάστημα, σκεπτόμενος ὅτι ἦτο ὑψηλότερος τοῦ  
γλαφυροῦ συγγραφέως τῆς ἱστορίας τῆς Γαλ-  
λικῆς Ἐπαναστάσεως Λουὶ Μπλάν.

Οἱ δύο ἀντίζηλοι πολιτικοὶ τῆς Ἀγγλίας, ὁ  
Λόρδος Βήκονσφιλδ καὶ ὁ Γλάδστων, ὑπῆρξαν  
ἴσοι ὡς πρὸς τὴν εὐγλωττίαν, τὴν ἰκανότητα  
καὶ τὴν σμικρότητα τοῦ ἀναστήματος.

Βεβαίως ὅμως καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήμα-  
τος ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὑπάρχουσιν ἐξαι-  
ρέσεις.

Πρὸς τιμὴν λοιπὸν τῶν ἐχόντων μέγα ἀνά-  
στημα, περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ μνημονεύσωμεν  
τὰ δύο ταῦτα μεγάλα μεγάλα διττῶς ἀν-  
δρῶν ὀνόματα τὸ τοῦ Καρολομάγνου καὶ τοῦ  
Λαμαρτίνου.

LUX

Ὁ Σκαπανεύς: Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατόν νὰ κλέ-  
ψῃς τὴν κυρία σου;

Ἡ Μαρία: Ἀδύνατον πρὶν ὑπανδρευθῆ ἦτον ὑπη-  
ρέτρια.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Γραμματικῆς:  
— Ποῖος εἶναι ὁ δοῦκός τῆς λέξεως παιδίον;  
— Δίδυμα.

Τοῖς κ. κ. Συνδρομηταῖς

Βραδυνάσης τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὑπ' ἄρ. 31 φύλλου τοῦ «Μουσείου», ἑβρά-  
δυνη, κατ' ἀνάγκην, καὶ ἡ τοῦ ὑπ' ἄρ. 32, ὕπερ ἐκδίδεται σήμερον. Τὸ φύλ-  
λον τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος θ' ἀνα-  
πληρώσωμεν διὰ τοῦ Ἐκτάκτου Τεύ-  
λους τῶν Χριστουγέννων, ὅπερ ἐκδο-  
θήσεται εἰς πολλὰς σελίδας, μετὰ καλ-  
λιτεχνικῶν εἰκόνων, τὴν 20 Δεκεμβρίου  
ἔ. ἔ. Ἐνεκα τοῦ ἐκτάκτου τούτου τεύ-  
χους, εἰς οὗ τὴν παρασκευὴν ἠοχίσα-  
μεν ἀπὸ τοῦδε, δὲν θὰ ἐκδώσωμεν φύλ-  
λον κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ ἐρ-  
χομένου μηνός, ἀλλά:

Τὴν 20 Δεκεμβρίου 1901 Ἐκτα-  
κτον Τεύχος Τῶν Χριστουγέννων.

Θὰ τιμᾶται 1 Δραχμῆ.

Οἱ ἐν Ρωσσίᾳ συνδρομηταὶ δύναν-  
ται νὰ στέλλωσι τὰς συνδρομὰς των διὰ  
τοῦ ἐν Ὀδησσῶ ἐμποροῦ κ. Ἰωάννου Σπ.  
Τζαβάρα, ὅστις εἶναι ἀντιπρόσωπός μας  
καθ' ὅλην τὴν Ρωσσίαν.



ρας και χωρίς να είναι δυνατός, ἔρριξ' ἔξαφνα τὸ δέντρο ποῦ δὲν εἶχε πλέον ρίζαις νὰ τὸ κρατοῦν.

Μὲ τὸ πένσιμό του, οἱ κλώνοι ἔπνιζαν ὄλους ὄσους ἐσκέπαζαν. Τὸ Ψέμμα ἔφυγε μὲ ἓνα μάτι βγαλμένο και ἓνα πόδι σπασμένο· ἔμεινε ἀπὸ τότε μονόφθαλμο· και κουτσό· πάλι φτηνά τὴν ἐγλύττωσε.

Ἡ Ἀλήθεια, ἀφοῦ ἔφάνη ἄξαφνα ἔς τὸ φῶς, ἐβγήκε μισοντυμένη, μὲ τὰ μαλλιά ζέπλακα, μὲ τὸ πρόσωπο σοβαρό, και ἄρχισε μὲ ἀπότομη φωνή νὰ μαλλώνη τὸν κόσμον γιὰ τὴν εὐκολοπιστία του και τὴν ἀδυναμία του. Μόλις τὴν ἄκουσε τὸ Ψέμμα, ἐφώνησε! «Νὰ ἡ αἰτία ὄλων τῶν κακῶν μας, αὐτὴ μὰς ἔχασε! Θάνατος! Θάνατος!» Καὶ ὁ λαός, μὲ πέτραις και μὲ ραβδί, ἐκυνήγησε τὴν δύστυχη Ἀλήθεια, και μισοπεθαμένη, τὴν ἔρριξε ἔς τὴν τρύπα της. Ἀμέσως τὴν ἐσφράγισαν μὲ μιὰ μεγάλη πέτρα γιὰ νὰ μὴ μπορῆ πλέον νὰ βγῆ ἀπὸ τὸν τάφο της.

Εἶχε ὄμως ἡ Ἀλήθεια μερικὸς φίλους και τὴν νύκτα, ἓνα χέρι ἀγνωστο ἐχάραξε ἐπάνω ἔς τὸ μάρμαρον αὐτὴ τὴν ἐπιγραφή:

Aquí yaze la Verdad  
A quien el Mundo cruel  
Mató sin enfermedad  
Por que no reinase  
Sino Mentira y Maldad.

Δηλ. «Ἐδῶ κείται ἡ Ἀλήθεια, ποῦ ὁ σκληρὸς Κόσμος ἐφόνευσε, χωρίς νὰ εἶναι ἀρρωστη, γιὰ νὰ βασιλεύῃ μέσα του μόνο τὸ Ψέμμα και ἡ Ἀπιστία.»

Τὸ Ψέμμα δὲν θέλει ἀντιλογία· αὐτὸ εἶναι τὸ μικρότερό του ἐλάττωμα. Ἐψάξαν γιὰ τὸν φίλον τῆς Ἀλήθειας, και, μόλις τὸν ἤυραν, τὸν ἐκρέμασαν. Μόνο οἱ νεκροὶ δὲν παραπονοῦνται.

Τὸ Ψέμμα γιὰ νὰ ἔχη περισσότερη βεβαιότητα γιὰ τὴν νίκη του, ἔχτισε τὸ παλάτι του ἐπάνω ἔς τὸν τάφο τῆς Ἀλήθειας. Ἀλλὰ λένε πῶς κάποτε ἡ ἀλήθεια στριφογυρίζει μέσα ἔς τὸν τάφο της, τὸ παλάτι πέφτει, σὰν σπίτι ἀπὸ τραπουλόχαρτα, και πλακκώνει τοὺς ἀθῶους και τοὺς κατεργαρέους ποῦ κατοικοῦνε μέσα. Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι, ἀντὶ νὰ κλαῖνε τοὺς νεκρούς, τοὺς κληρονομοῦν. Ὁ λαός, αἰώνιον παίγνιον, ζαναχτίζει κάθε φορὰ και ὠραιότερον παλάτι ἀπὸ τὸ πρῶτον, και τὸ ψέμμα, μονόφθαλμον και κουτσό, βασιλεύει πάντοτε.

(Μετάφρασις Χρ.)

**ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ**  
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΑΛΕΞΑΚΗ

Ἐν Πειραιῖ — ὁδὸς Ἀθηνᾶς

Εὐρίσκονται ὄλα τὰ διδακτικὰ βιβλία, ὄλα τὰ νεώτερα μυθιστορήματα, ὄλα τὰ περιοδικὰ, ὄλα τὰ μουσικὰ τεμάχια, ὄλα τὰ πρὸς γραφήν.

Εἰς τὸ Βιβλιοχαρτοπωλεῖον τοῦ κ. Γεωργίου Ν. Ἀλεξάκη ἐγγράφονται συνδρομηταὶ τοῦ «Μουσειῶν» ὅπου πωλεῖται ἐκεῖ και κατὰ φυλλάδια.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΚΥΡΕΝΑ Ὀδὸς Κομμουνδούρου

## ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐν Πάτραις γνωστὴ ποιήτρια και ἡμετέρα διακεκριμένη συνεργάτις δεσποινὶς Ἰωάννα Δ. Λιβαθινοῦ, μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν «Ἀναστεναγμῶν», οἵτινες ὑπερήρσαν εἰς τοὺς φιλομούσους, ἀγγέλλει ἤδη νέαν ποιητικὴν συλλογὴν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Πικρὰ Χαμόγελα», τιμωμένην δραχμῶν 2. Ἡ δεσποινὶς Ἰω. Δ. Λιβαθινοῦ εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων γραφουσῶν γυναικῶν, αἵτινες ἐκφράζουσιν ἐλευθέρως τὰ διανοήματά των ἐν ἀρμονικοῖς στίχοις πλήρει ζωῆς, σφρίγγους, πάθους, ἀληθείας, πικρᾶς πρὸ πάντων ἀληθείας, ἥτις διήκει δι' ὄλων τῶν ποιητικῶν ἔργων της. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται και παρ' ἡμῖν.

— Τὸ ἐν ὁδῷ Ἁγίου Κωνσταντίνου Βασιλικὸν Θέατρον ἐνεκκινίσθη τὸ παρελθὸν Σάββατον, 24 Νοεμβρίου. Θίασος ἐξ Ἑλλήνων ἠθοποιῶν παρέστησε δύο μονοπράκτους κωμωδίας και ἀπόσπασμα ἐνὸς δράματος, ἑλληνικῶν ἀπάντων. Τὴν Δευτέραν 26 Νοεμβρίου, τὸ θέατρον παρεδόθη εἰς τὴν διάσημον γαλλίδα ἠθοποιὸν τοῦ Βωδεβίλ κυρίαν Γαβριέλλαν Ρεζάν, ἥτις ἤρξατο τῶν ἐκτάκτων παραστάσεων της διὰ τῆς Madame Sans Gêne (τῆς Κυρίας Μη Χάρεσαι).

### ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΩΝ

Ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῶν στιγμικῶν φωτογραφικῶν μηχανῶν (instantanées), ὄλος ὁ κόσμος ἐγένεκεν φωτογράφοι, πολλοὶ μάλιστα ἐρασιτέχνι διεκρίθησαν και μετὰ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος καλλιτεχνῶν, ἐν διαγωνισμοῖς Εὐρωπαϊκῶν περιοδικῶν.

Τοιοῦτου εἶδους Διαγωνισμὸν Ἐρασιτεχνῶν Φωτογράφων προκηρύσσει ἀπὸ σήμερον, τὸ «Μουσεῖον». Θέμα φωτογραφήσεως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὅ,τι δήποτε· οἶον, τοπεῖα, (paysages), πόλεις, χωρικοὶ μὲ περιέργους ἐνδυμασίας κλπ. Μόνον πρόσωπα δὲν εἶναι δεκτά.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος πάντες οἱ συνδρομηταὶ τοῦ «Μουσειῶν», ἀποστέλλοντες ἔργα των, μέχρι 20 Δεκεμβρίου 1901.

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν  
τοῦ περιοδικοῦ «Μουσειῶν»  
Εἰς Ἀθήνας  
**ΒΡΑΒΕΙΑ**

Βραβεῖα ὠρίσθησαν δύο: Τὸ πρῶτον ἐκ δραχμῶν 50 και τὸ δεύτερον ἐκ δραχμῶν 25.

Τὸ «Μουσεῖον» ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποσταλησομένων εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰκόνων.

# ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

1901

EN AΘHNAIS